

РЕШЕНИЕ

№ 3680

гр. София, 05.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 22.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **1982** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК, вр. чл.7, ал.4 от Постановление на МС №231 от 1 август 2022 г. за определяне на реда и условията за предоставяне на средствата от държавния бюджет за компенсиране през 2022 г. на разходите за отглеждане, възпитание и обучение на деца, които не са приети поради липса на места в общински детски ясли и яслени групи в общински и държавни детски градини.

Предмет на разглеждане е жалбата на В. С. И. против Заповед №РОК22-РД09-390/18.11.2022 г. на Кмета на Район „О. купел“ – СО, с която на основание чл.7, ал.4 от Постановление на МС №231 от 1 август 2022 г. за определяне на реда и условията за предоставяне на средствата от държавния бюджет за компенсиране през 2022 г. на разходите за отглеждане, възпитание и обучение на деца, които не са приети поради липса на места в общински детски ясли и яслени групи в общински и държавни детски градини е отказано изплащане на компенсация за периода от 01.10.2022 г. – 31.10.2022 г. в качеството ѝ на майка на детето В. И. И.. В жалбата се твърди нищожност на оспорения акт, доколкото същата е подадена след изтичане на срока за оспорване на неговата законосъобразност. Според изложеното отказът е мотивирани с това, че след проверка от страна на административния орган в Публичния регистър на РЗИ е установено, че Частна детска градина „Артистите на М.“ не фигурира в същия, съответно не е частна детска ясла по смисъла на чл.4, ал.2 от Постановление №231/01.08.2022г. на МС за определяне на реда и условията за предоставяне на средствата от държавния бюджет за компенсиране през 2022 г. на

разходите за отглеждане, възпитание и обучение на деца, които не са приети поради липса на места в общински детски ясли или яслени групи в общински и държавни детски градини. Сочи, че видно от представения договор между оспорващата и Частна детска градина „Артистите на М.“ е налице договор, че детето посещава същата за посочения период в яслена група. Видно е също, че тази частна детска градина фигурира под № [ЕГН] в Публичния регистър на РЗИ, поради което посоченото от органа основание се опровергава. Според оспорващата от ответника е направено неправилно тълкуване на закона, като ПМС се прилага буквално и приоритетно пред Закона за предучилищното и училищно възпитание, като не е взел предвид предвидената в закона възможност дете над 2-годишна възраст при липса на възможност за записване в яслена група да бъде записано в детска градина. Моли за отмяна на заповедта. Претендира присъждането на направените разноски.

Ответникът – Кмета на Район „О. купел“, чрез процесуалния си представител юрисконсулт Я. В. в представен писмен отговор и в съдебно заседание оспорва жалбата като неоснователна. Претендира присъждането на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

По делото са събрани писмени доказателства, включително съдържащите се в изпратеното заверено копие на административната преписка.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

Оспорващата В. И. е майка на детето В. И. И., ЕГН [ЕГН], като настоящият им адрес е в [населено място],[жк], [улица], бл.429.. На 04.11.2022 г. същата е подала заявление до Кмета на район „О. купел“ - СО за получаване на компенсация по реда на Приложение №1 към чл.7, ал.1 от Постановление №231/01.08.2022г. на МС за определяне на реда и условията за предоставяне на средствата от държавния бюджет за компенсиране през 2022 г. на разходите за отглеждане, възпитание и обучение на деца, които не са приети поради липса на места в общински детски ясли или яслени групи в общински и държавни детски градини /Постановлението/ за периода 01.10.2022 г. – 31.10.2022 г. Декларирала е, че за м.10.2022 г. родителите на детето не получават на друго основание от държавния бюджет или за сметка на оперативни програми средства за подпомагане на обучението и че не е в отпуск по чл.164, ал.1 КТ за отглеждане на дете до две годишна възраст. Приложен е договор за обучение в ЧДГ „Горска къща Монтесори“ ООД“ и споразумение към него, както и доказателства за платени суми за м. октомври 2022 г. Кмета на Район „О. купел“ е издал оспорената в настоящото производство Заповед №РОК22-РД09-390/18.11.2022 г., с която е отказал изплащането на компенсация за м. октомври 2022 г. Приел е, че при извършване на проверка за наличието на условията по чл. 3 от същото, същите са изпълнени. Не били изпълнени обаче предпоставките на чл.4 от Постановлението, тъй като при извършена проверка в Публичния регистър на РЗИ било установено, че изпълнителят – Частна детска градина „Горска къща Монтесори“ ООД по договора, подаден от заявителката, не фигурира в Публичния регистър като детска ясла, поради което на основание чл. 4, ал.2, т.1 от ПМС, разходите се явява недопустими и не подлежат на компенсиране. Видно от представените доказателства, оспорващата е уведомена за издадения отказ на 25.11.2022 г. С молба от 02.12.2023 г. тя е поискала отказът да бъде преразгледан. Посочила е, че причината за липсата в Регионалния регистър на обектите с обществено значение на РЗИ на изпълнителя, с който има сключен договор за

обучение и възпитание, е технически пропуск в представения със заявлението договор и неправилно изписване на наименованието му. Посочила е, че коректното име на ЧДГ, с която има сключен договор, е „Артистите на М.“ – Д. К. ООД с индивидуален регистрационен номер на обекта в Регистъра на РЗИ [ЕГН]. Към молбата е приложила копие от договор с ЧДГ е „Артистите на М.“ – Д. К. ООД и извадка от Регионалния регистър на обектите с обществено значение на РЗИ. С писмо от 07.12.2023 г. В. И. е уведомена, че при извършена служебна проверка относно образователен център „Артистите на М.“ - Д. К. ООД е установено, че същият не е регистриран като частна детска ясла или детска градина с яслена група. По тази причина извършените разходи се явяват недопустими по реда на чл.4, ал.2, т.1 от Постановлението и не подлежат на компенсиране. Посочено е също, че заповедта за отказ не е обжалвана и е влязла в сила. Писмото е изпратено на електронния адрес на лицето на същата дата – 07.12.2022 г.

Видно от представения договор за обучение в ЧДГ „Артистите на Монтесори“ ООД и споразумение към него, сключен от оспорващата и ЧДГ, същата е възложила а ДГ е приела да осъществява обучението и възпитанието на детето В. за периода от 24.10.2022 г. до 31.10.2022 г. срещу сумата от общо 880 лева на месец, от които 740 лева за обучение и 140 лева за храна. От приложените към делото доказателства се установява, че ЧДГ „Артистите на М.“ е регистрирана в публичния регистър на РЗИ – С. като частна детска градина с идентификационен номер на обекта [ЕГН].

За установяване компетентността на издателя на акта към преписката е приложена Заповед №СОА22-РД09-1425/18.08.2022 г., по силата на която Кмета на СО на основание чл.44, ал.1, т.1, т.8 и т.9 и ал.2 ЗМСМА, във връзка със задълженията, възложени на общините с Постановление №231/01.08.2022 г. на МС, е възложил на кметовете на райони в Столична община да създадат необходимата организация и да упражняват контрол по изпълнение на задълженията, възложени на общините с Постановлението във връзка с предоставяне и изплащане на средства от държавния бюджет за компенсиране на разходите на родителите на деца от тримесечна до тригодишна възраст, пряко свързани с отглеждането, възпитанието и обучението им, които не са приети поради липса на места в общински детски ясли и яслени групи в общински и държавни детски градини. В изпълнение на това на кметовете на райони е възложено да създадат съответната организация за подаване на заявления по образец в районната администрация по настоящ адрес на детето, да издават заповеди за определяне размера на компенсациите за допустими разходи за съответния период или за отказ от изплащането на компенсация за недопустими разходи или за прекратяване изплащането на компенсациите при наличие на съответните предпоставки в Постановлението.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА като подадена от надлежна страна, чиито законни интереси непосредствено се засягат от процесния акт, срещу подлежа на съдебен контрол административен акт по чл.7, ал.4 от Постановление №231/01.08.2022 г. на МС. Доколкото се твърди нейната нищожност, съгласно чл.149, ал.5 АПК, актът може да се оспори без ограничение във времето.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

В АПК не съществуват изрично формулирани основания за нищожност на административните актове. В доктрината и съдебната практика е възприето, че такива са петте основания за незаконосъобразност по чл. 146 от АПК, но тогава, когато

нарушенията им са особено съществени. Валидността на един административен акт се преценява съобразно степента и тежестта на допуснатите при издаването му нарушения. Нищожност е налице при толкова висок интензитет и тежест на нарушенията на законосъобразността, че същият не поражда правни последици. Това значи административният акт да е издаден от лице без материална и териториална компетентност, или при грубо нарушение на формата, водещо до липса на формирано волеизявление от органа, както и при съществено нарушение на материалния и процесуалния закон като постановяване на акт при липса на каквато и да е законова опора. Липсата на компетентност на органа, издал акта е винаги основание за неговата нищожност.

С оспорената в настоящото производство заповед е отказано изплащането на компенсация на разходи за отглеждане, възпитание и обучение на дете до тригодишна възраст, поради което приложение следва да намери Постановление на МС №231 от 1 август 2022 г. за определяне на реда и условията за предоставяне на средствата от държавния бюджет за компенсиране през 2022 г. на разходите за отглеждане, възпитание и обучение на деца, които не са приети поради липса на места в общински детски ясли и яслени групи в общински и държавни детски градини.

В разпоредбата на чл.7, ал.4 от Постановление №231/01.08.2022 г. е предвидено, че компетентен да издаде мотивиран отказ за компенсиране на разходите е кмета на общината или оправомощено от него длъжностно лице. Следователно, в посочената норма е заложено изпълнението на упоменатите в нея функции да бъде осъществявано от кмета на общината като е предвидено същият да може да възлага тези правомощия на оправомощено от него лице. Оспорената в настоящето производство заповед е издадена от Кмета на Район „О. купел“ – СО, на когото се установи, че с изрична заповед от Кмета на СО са делегирани правомощия да издава актове от вида на процесния. Следователно, процесният акт е издаден от компетентен орган, при което не е налице основание за прогласяване на неговата нищожност по чл.146, т.1 АПК.

Съдът приема, че в случая са спазени и останалите изискванията за валидност на административния акт - издаден е в предписаната от закона писмена форма и съдържа изискуемите реквизити по чл.59, ал.2 от АПК. Налице е законово основание за издаване на акта. Само пълната липса на условията и предпоставките, предвидени в приложимата материалноправна норма и липсата на каквото и да е основание и изобщо на възможност за който и да е орган да издаде акт с това съдържание, би довело до нищожност на посоченото основание.

Относно нищожността на акта и на процесуално основание настоящият състав приема разбирането, че не всяко нарушаване на административнопроизводствените правила води изобщо до недействителност на административния акт, а само същественото – това, което е повлияло или е могло да повлияе на съдържанието на акта. Нищожност може да обоснове само особено съществено нарушение на административнопроизводствените правила, което практически е довело до липса на волеизявление. В случая волеизявление е налице, като краен акт, следователно не може да се обоснове извод за нищожност на процесуално основание.

Наличието на порока материална незаконосъобразност води до нищожност на административния акт само при наличие на изключително тежки нарушения: когато актът е изцяло лишен от законово основание, респективно налице е пълна липса на условията, визирани в хипотезата на правната норма. Съдът приема, че настоящият

случай не е такъв. Оспорената заповед е издадена на основание посочената в нея правна норма, която визира издаването на акт за отказ да бъде изплатена исканата от лицето компенсация. Посочена е и правната норма, в която е предвидено, че разходите се явяват недопустими. Следователно, налице е законово основание за издаване на акт от вида на процесния, съответно на приетата фактическа обстановка. Дали правилно е приложен материалния закон и дали фактите, описани в мотивната част на акта са основание за отказ е въпрос на материална законосъобразност на заповедта, не и за нейната нищожност.

Предвид изложеното следва извод, че в случая административният акт е издаден от компетентен орган, в изискуемата се писмена форма, като е налице ясно и разбираемо волеизявление и въз основа на посочена в акта правна норма, издаден е на посочено в закона правно основание, както и при липса на превратно упражняване на права от страна на административния орган.

По горните съображения, съдът намира, че обжалвания индивидуален административен акт не е нищожен, поради което жалбата с искане за прогласяването му за такъв следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото и на основание чл.143, ал.3 АПК основателно се явява своевременно направеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на разноски. Съгласно тази разпоредба когато съдът отхвърли оспорването или прекрати производството, ответникът има право на разноски, освен ако с поведението си е дал повод за завеждане на делото, включително юрисконсултско възнаграждение, определено съгласно чл.37 от Закона за правната помощ. Съгласно чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ, вр. чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, за производството по настоящото дело, разноските за юрисконсултско възнаграждение на ответника следва да бъдат определени в размер на 100 лв., с оглед естеството на производство и реализираните процесуални действия по представителство на ответника по делото. Тази сума жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на Столична община – юридическото лице, в чиято структура е ответникът.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 АПК Административен съд - София-град, Второ отделение, 52 състав,

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. С. И. против Заповед №РОК22-РД09-390/18.11.2022 г. на Кмета на Район „О. купел“ – СО, с която на основание чл.7, ал.4 от Постановление на МС №231 от 1 август 2022 г. за определяне на реда и условията за предоставяне на средствата от държавния бюджет за компенсиране през 2022 г. на разходите за отглеждане, възпитание и обучение на деца, които не са приети поради липса на места в общински детски ясли и яслени групи в общински и държавни детски градини е отказано изплащане на компенсация за периода от 01.10.2022 г. – 31.10.2022 г. в качеството ѝ на майка на детето В. И. И..

ОСЪЖДА В. С. И. от [населено място] да заплати на Столична община деловодни разноски в размер на 100 /сто/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: